

Antoine de Saint – Exupery

Antoine de Saint-Exupery urodził się 29 czerwca 1900 roku w Lyonie we Francji, a zmarł 31 lipca 1944 roku. Był pisarzem, poetą, a także znakomitym lotnikiem. Pochodził z arystokratycznej rodziny. Po śmierci ojca w roku 1904 zamieszkał wraz z matką i resztą rodzeństwa w zamku należącym do ciotki. Już od najmłodszych lat wykazywał zainteresowanie samolotami i lotnictwem. Bodźcem ku temu najprawdopodobniej był odbyty w wieku 12 lat pierwszy lot samolotem, który zafascynował młodego chłopca przestworzami. Młody Antoine uczył się pilnie pod okiem jezuitów, a w roku 1919 kontynuował naukę na wydziale architektury w Akademii Sztuk Pięknych. W roku 1921 uzyskał kwalifikacje pilota cywilnego, natomiast rok później wojskowego. Jego wojskowa kariera nie trwała jednak długo, gdyż uległ wypadkowi. Po tym incydencie Antoine został przeniesiony do rezerwy. Od roku 1926 latał na trasie pomiędzy Francją i Afryką w Towarzystwie Lotniczym Latecoere przewożąc pocztę. W latach 1929 – 1931 pełnił funkcję dyrektora oddziału Latecoere Aeroposta Argentina W Argentynie. Tam też poznał swoją przyszłą żonę, Consuelę Suncin Sandoval de Gomez. Ślub odbył się we Francji w 1931 roku. W grudniu 1935 roku usiłując pobić rekord rozbił jeden z samolotów na Saharze, a w siedem lat później podejmując próbę przelotu na trasie pomiędzy Nowym Jorkiem a Ziemią Ognistą. Podczas drugiej wojny światowej latał we francuskim dywizjonie rozpoznawczym GR11/33. W 1940 roku udało mu się dostać do Stanów Zjednoczonych. Na obczyźnie zajął się twórczością pisarską. Przydzielony został również do lotnictwa Wolnych Francuzów. Pierwszą misję wykonał 14 czerwca 1943 roku, natomiast drugą 21 lipca. Niestety ponownie uszkodził samolot i przełożeni zawiesili go w obowiązkach. Nie był to jednak koniec kariery lotniczej pisarza, gdyż 16 maja 1944 roku powrócił do lotnictwa wojskowego. Ostatnia jego misja odbyła się 31 lipca 1944 roku. Polegała na fotografowaniu niemieckich wojsk w okolicach Lyonu. Od chwili startu nikt więcej nie zobaczył lotnika.

Kariera pisarska była ściśle powiązana z lotniczymi zamiłowaniami artysty. Najbardziej znaną książką autorstwa Antoine'go jest niewątpliwie „Mały książę” (1943).

Kolejnymi ważnymi utworami są pisane kolejno:

- *Poczta na południe,*
- *Nocny lot,*
- *Pilot wojenny,*
- *Ziemia, planeta ludzi*
- *Twierdza.*

A. de Saint- Exupery „ Mały Książę”

RODZAJ LITERACKI : **EPIKA**

Jeden z trzech podstawowych rodzajów literackich, obejmujący utwory, w których świat przedstawiony ma charakter fabularny, o wydarzeniach opowiada narrator i podstawową formę wypowiedzi stanowi narracja.

Cechy epiki

- obecność narratora.
- świat przedstawiony.
- fabuła (oraz układ przyczynowo-skutkowy zdarzeń)
- zapis prozą (wyjątki – epepeja, powieści poetyckie)
- wiele wydarzeń i miejsc akcji.

GATUNEK :

Mały Książę” Antoine’a de Saint-Exupéry’ego łączy w sobie cechy charakterystyczne dla **baśni, powiastki filozoficznej i przypowieści.**

Do baśni przybliżają utwór treści fantastyczne i sposób ukazania świata, w którym tytułowy bohater swobodnie przekracza granice między tym, co realistyczne, a tym, co magiczne. Charakterystyczny dla baśni jest także motyw wędrówki, podczas której Mały Książę zdobywa doświadczenie i życiową mądrość. Uwidacznia się również antropomorfizacja świata przyrody – zwierzęta i rośliny zachowują się jak ludzie i przemawiają ludzkim głosem. Autor wprowadził dodatkowo elementy, które nadają historii cech realności – akcja dzieje się na pustyni, na której pilot ląduje awaryjnie samolotem. Baśniowy świat, wyłaniający się z opowieści o Małym Księciu, służy do ukazania pewnych norm moralnych, ideałów więzi społecznych i sprawiedliwych zachowań. Z powiastką filozoficzną łączy „Małego Księcia” sposób, w jaki została skonstruowana fabuła dzieła. Spotkanie Pilota z przybyszem z asteroidy B 612 i ich rozmowy są przede wszystkim pretekstem do przekazania głębszych treści moralistycznych i filozoficznych. Dzieje Małego Księcia nasycone są refleksjami o przyjaźni, miłości, życiu, samotności i cierpieniu. Natomiast do przypowieści przybliża utwór sposób przedstawienia

postaci i zdarzeń, który umożliwia ukazanie uniwersalnych prawideł ludzkiej egzystencji i postaw wobec życia. Fabuła, uboga w realia i akcję, jest głównie zbiorem sytuacji, które przekazują ogólne prawdy moralne i filozoficzne. Charakterystyczne dla przypowieści są także symbole alegoryczne, które poza znaczeniem dosłownym i funkcjonującym powszechnie w literaturze, mają także znaczenie ukryte i domyślne, ułatwiające pełne zrozumienie przekazywanych treści. Treść „Małego Księcia” dodatkowo wzbogaca piękny, poetycki styl, pełen sentencji i aforyzmów.

ELEMENTY ŚWIATA PRZEDSTAWIONEGO:

CZAS AKCJI
MIEJSCE AKCJI
BOHATEROWIE
WYDARZENIA

Plan wydarzeń

Plan to zapisane w punktach wydarzeń zawartych w utworze.

Wyróżniamy dwa rodzaje planów wydarzeń:

- a. **ramowy** – składa się tylko z punktów
- b. **szczegółowy** – ma punkty i podpunkty

Gdy piszemy plan, używamy krótkich zdań lub równoważników zdań. Pamiętajmy, aby nie stosować obu tych rodzajów wypowiedzi. Formy czasowników użyte przy formułowaniu zdań muszą być w każdym punkcie planu użyte w tym samym czasie, trybie.

Przypomnienie: Zdanie - musi zawierać orzeczenie. (Jem orzeszki.)

Równoważnika zdania – wypowiedzenie podobne do zdania (pełni jego funkcje) jednak nie zawiera osobowej formy orzeczenia (Jeść orzeszki. Jedzono orzeszki. Jedzenie orzeszków.).

Przykład planu ramowego

Plan ramowy (w formie zdań, zwróć uwagę na jednolitą formę gramatyczną orzeczeń wyrażonych czasownikami).

1. Stary osioł ucieka od swojego pana.
2. Bohater spotyka psa i kota.
3. Zwierzęta wybierają na wspólna podróż do Bremy.

Przykład planu szczegółowego

Plan szczegółowy (w formie równoważników zdań)

1. Problemy Adasia Niezgódki.
2. Przybycie Bohatera do Akademii Pana Kleksa.
3. Historia szpaka Mateusza
 - a. nieprzyjemna przygoda,
 - b. choroba księcia,
 - c. napad wilków
 - d. przemiana księcia w szpaka.
4. Adaś w psim raju.
5. Lekcje w Akademii:
 - a. ciekawa lekcja klesksografii